

مدل‌سازی مطلوبیت زیستگاه قوچ و میش (*Ovis orientalis*) مهم‌ترین طعمه پوزپلنگ آسیایی (*Acinonyx jubatus venaticus*) با استفاده از روش حداکثر آنتروپی در پناهگاه حیات وحش دره انجیر در استان یزد

- مریم مروتی*: گروه علوم محیط‌زیست، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، صندوق‌پستی: ۷۷۵-۱۴۵۱۵
- محمود کرمی: گروه علوم محیط‌زیست، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، صندوق‌پستی: ۷۷۵-۱۴۵۱۵
- محمد کابلی: گروه محیط‌زیست، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، صندوق‌پستی: ۴۱۱
- زهرا روستا: گروه علوم محیط‌زیست، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، صندوق‌پستی: ۷۷۵-۱۴۵۱۵
- محمدمجود شرکائی: اداره کل حفاظت محیط‌زیست استان یزد

تاریخ دریافت: آبان ۱۳۹۲   تاریخ پذیرش: بهمن ۱۳۹۲

چکیده

قوچ و میش (*Ovis orientalis*) گونه‌ای از راسته زوج‌سمان و خانواده گاوسانان (Bovidae) است. انواع زیر‌گونه‌های آن طبق لیست قرمز IUCN در رده حفاظتی آسیب‌پذیر قرار دارند. پناهگاه حیات وحش دره انجیر یکی از بهترین و امن‌ترین زیستگاه‌های این گونه در مرکز ایران است. این مطالعه با هدف تعیین عوامل مؤثر بر حضور قوچ و میش‌ها با استفاده از روش MAXENT طی سال‌های ۱۳۹۱-۱۳۹۲ برای فصول زمستان (دوره سرما)، بهار (دوره برآوری)، تابستان (دوره گرما و کم آبی) و پاییز (دوره جفت‌گیری) انجام شد. متغیرهای زیست‌محیطی مورد استفاده در مدل‌سازی برای چهار فصل شامل ارتفاع، شب، جهت، فاصله از منابع آب، جوامع گیاهی، فاصله از جاده (آسفالت، خاکی) و فاصله از معادن بود. نتایج به دست آمده (از نرم‌افزار مکسنت) نشان می‌دهد مهم‌ترین عامل مؤثر بر حضور قوچ و میش‌ها به عنوان یکی از مهم‌ترین منابع غذایی برای گونه پوزپلنگ آسیایی (شدیداً در معرض انقراض) در منطقه، در فصل زمستان، بهار، تابستان و پاییز، متغیر شب است. براساس پیش‌بینی صورت گرفته (با استفاده از نرم‌افزار مکسنت)، نواحی شمالی، مرکزی و جنوب‌شرقی پناهگاه حیات وحش دره انجیر با بیش‌ترین احتمال قوچ و میش همراه است که مطلوب‌ترین زیستگاه گونه و طعمه‌خواران وابسته به آن (پوزپلنگ آسیایی) در طول چهار فصل محسوب می‌شود. از نتایج این مطالعه می‌توان در اجرای اقدامات حفاظتی و مدیریتی جهت افزایش زیستگاه‌های مطلوب در استان یزد استفاده نمود.

کلمات کلیدی: قوچ و میش، مدل‌سازی مطلوبیت زیستگاه، حداکثر آنتروپی، MAXENT، پناهگاه حیات وحش دره انجیر

مقدمه

داده‌های حضور و عدم حضور انجام می‌شده‌اند (مثلًاً رگرسیون لوچستیک، تجزیه و تحلیل تابع تشخیص). البته داده‌های عدم حضور اغلب در دسترس نیستند. هم‌چنین تأیید و اثبات داده‌های عدم حضور کار دشوار است چون احتمال دارد یک گونه در یک مکان حضور داشته باشد اما مشاهده نشود و این منجر به روابط سو دار (جهت‌دار) اساسی حیات وحش در زیستگاه شود. پیشرفت‌های اخیر در مدل‌سازی آشیان بوم‌شناختی گونه‌ها، باعث ابداع روش‌های جدیدی بهمنظور برآورد پراکنش گونه‌ها شده است (Thorn و همکاران، ۲۰۰۹؛ Chefaoui و همکاران، ۲۰۰۵). در طی دهه گذشته، تعدادی شیوه‌های جدید (مثل MaxEnt، GARP، DOMAIN، BIOCLIM) ابداع شده‌اند که جهت تعیین زیستگاه مناسب فقط از مکان‌های حضور استفاده می‌کنند و بدین طریق نیازی به مکان‌های عدم حضور واقعی نیست. مطالعات نشان دادند که مدل‌سازی به شیوه حداکثر آنتروپی (MaxEnt)، همانند دیگر شیوه‌ها یا حتی بهتر از آن‌ها عمل می‌کند. این الگوریتم یکی از الگوریتم‌های بسیار رایج یادگیری ماشین است که در بسته نرم‌افزاری MAXENT ارائه شده است و کاربرد این قاعده توسط قوانین ترمودینامیک فرایندی‌های بوم‌شناختی حمایت می‌شود (Phillips و همکاران، ۲۰۰۶) و برای ترسیم پراکندگی‌های گونه و تراکم‌های زیستگاه مفید است (Baldwin، ۲۰۰۹). از جمله روش‌هایی است که با وجود تعداد کم نقاط حضور گونه از توان پیش‌بینی بالایی برخوردار است (Wilting و همکاران، ۲۰۱۰؛ Hoffman و همکاران، ۲۰۰۸) و به دلیل صرفه‌جویی در زمان و کاهش هزینه مطالعه، به گستردگی مورد استفاده محققان قرار گرفته است.

هدف از این مطالعه تعیین زیستگاه مناسب قوچ و میش (Ovis orientalis) و تهیه نقشه مطلوبیت زیستگاه برای فصول زمستان، بهار، تابستان و پاییز در پناهگاه حیات وحش دره انجير با استفاده از روش حداکثر آنتروپی است. حفاظت از زیستگاه‌های مناسب برای زیرگونه‌های قوچ و میش دارای اهمیت زیادی است و با حفاظت از این زیرگونه‌ها می‌توان از انقراض آن‌ها در آینده جلوگیری کرد. زمانی و همکاران (۱۳۸۹) طی مطالعه‌ای در پناهگاه حیات وحش دره انjer، گونه قوچ و میش را به عنوان مهم‌ترین و اصلی‌ترین طعمه پوزپلنگ آسیایی (شدیداً در معرض خطر انقراض) معرفی کردند.

در ارتباط با قوچ و میش‌های ایرانی مطالعات مختلفی صورت گرفته مطالعات Salman Mahini (۱۹۹۵) و Kermani (۱۹۹۵) نمونه‌ای از آن است. Maleki (۲۰۰۸) Mطلوبیت زیستگاه و Goljani (۲۰۰۹) Mطلوبیت

عواملی که بر روی پراکندگی گونه و انتخاب زیستگاه تأثیر می‌گذارد، برای محققان و مدیران حیات وحش اهمیت بسیار زیادی دارد. به عنوان مثال، سازمان‌های حیات وحش اغلب مسئول ایجاد سهمیه‌های شکار برای گونه‌های شکاری هستند و برای کمک به ایجاد این سهمیه‌ها باید بر روی اطلاعاتی درباره پتانسیل زیستگاه و الگوهای پراکندگی حیات وحش تکیه کنند (Baldwin، ۲۰۰۹). بحران‌های زیستمحیطی سبب شده است جمعیت بسیاری از گونه‌های حیات وحش به دلایلی هم‌چون تخریب و تبدیل زیستگاه و یا شکار بی‌رویه کاهش یابد. مشخص کردن محدوده پراکنش گونه‌ها، شناخت پارامترهای زیستگاهی که توسط یک گونه در منطقه انتخاب می‌شود و تعیین زیستگاه‌های مناسب از مهم‌ترین فعالیت‌ها در زیست‌شناسی حفاظت محسوب می‌شود (Titux و همکاران، ۲۰۰۱؛ Traill و Bigalke، ۲۰۰۱). اما مشکل زمان و بودجه قابل دسترس برای مطالعه گونه‌های حیات وحش در مقیاس وسیع به عنوان مثال در مقیاس کشور ایران دشوار و در مقیاس بین‌الملل غیرممکن است. لذا روش‌های مدل‌سازی زیستگاه که از سال ۱۹۷۰ تاکنون به سرعت در مدیریت حیات وحش در مفهای قرار گرفته و ابزاری مناسب برای غلبه بر این مشکل معرفی شده است (Anderson و همکاران، ۲۰۰۰؛ Mack و همکاران، ۱۹۹۷). مدل‌سازی زیستگاه می‌تواند در راستای شناسایی و معرفی زیستگاه‌های بالقوه بهمنظور معرفی گونه‌ها، کاربرد با اهمیتی را ارائه نماید. از سوی دیگر زیستگاه مطلوب تأثیر به سزایی بر بقا و تولید مثل گونه دارد لذا می‌باشد در امر مدیریت و حفاظت (Omidi، ۲۰۱۰). حیات وحش مورد توجه بیشتری قرار گیرد (Naturalium و همکاران، ۲۰۰۹؛ Treves و همکاران، ۲۰۰۲). از روش‌های مدل‌سازی می‌توان برای اهداف متفاوتی از جمله تعیین مطلوبیت زیستگاه گونه‌ها (Vantoor و همکاران، ۲۰۱۱)، پیش‌بینی روند گسترش گونه‌ها در سطح یک منطقه Giovanelli (۲۰۱۰) و همچنین پیش‌بینی مناطق پرخطر از بروز تعارض بین گونه‌های حیات وحش و انسان (Leung و همکاران، ۲۰۰۲) سود برد. برای مدل‌سازی زیستگاه‌های حیات وحش از روش‌های مختلفی استفاده می‌شود (Levins، ۱۹۶۶). از قدیم، تجزیه و تحلیل‌ها با استفاده از

تبیعت می‌نماید (شرکت مهندسین مشاور جامع ایران، ۱۳۸۸). در این منطقه ۱۳۸ گونه از ۳۶ خانواده و ۱۱۲ جنس وجود دارد که شامل ۱۳ گونه دارای ارزش حفاظتی ویژه است. عمدترين گياهان منطقه شامل درمنه دشتی، قیچ، گون، پرند، اسکنبل، کلاه میرحسن، اشنان، گزخیارک، ارمک بیبانی و عمدترين گياهان دارای ارزش حفاظتی منطقه شامل کلاه میرحسن، دم عقری، تنگرس، گون درختچه‌ای، آنگوزه، سوربزدی، آویشن شیرازی، سنگ اسبی کم گل، کاروانکش و شا می‌باشد (شرکت مهندسین مشاور جامع ایران، ۱۳۸۸). از گونه‌های ارزشمند حیات وحش منطقه می‌توان به قوچ و میش، کل و بز، جبیر، یوزپلنگ، روباه معمولی، شغال، گرگ، خرگوش، تشه، کاراکال، گربه وحشی، پلنگ ایرانی اشاره کرد (عبدینی، ۱۳۸۸).

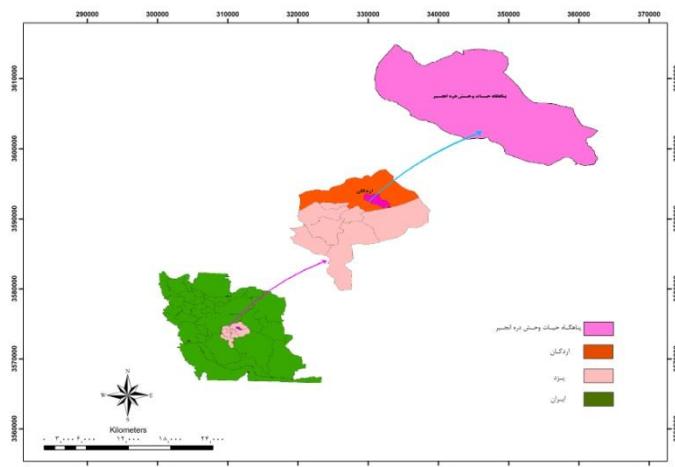
مواد و روش‌ها

منطقه مطالعاتی: پناهگاه حیات وحش دره انجیر و نی باز در استان یزد در محدوده استحفاظی شهرستان اردکان (جنوب شرقی) و در فاصله ۲۵ کیلومتری شرق بخش خرانق واقع گردیده است (شکل ۱). این پناهگاه با مساحت ۱۷۵۳۰۲ هکتار در "۵۱°۰۵'۴۸" تا "۴۹°۳۲'۵۵" طول شرقی و "۱۰°۰۵'۳۲" تا "۳۶'۵۸" عرض شمالی قرار دارد.

مسیرهای مهاجرت گوسفند وحشی را با روش تحلیل عامل بوم‌شناسخی تعیین کردند. اما در این پژوهش، برای نخستین بار، بررسی زیستگاه‌های مطلوب قوچ و میش در ایران با روش حداکثر آنتروپی طی دوره یک‌ساله در پناهگاه حیات وحش دره انجیر در استان یزد مورد مطالعه قرار گرفت. مهم‌ترین مسیر جهت دسترسی به این منطقه جاده اصلی یزد-طبس و جاده اختصاصی چادرملو-ساغند و خرانق می‌باشد (عبدینی، ۱۳۸۸). دامنه تغییرات ارتفاعی منطقه ۱۴۶۰ متر است که کم‌ترین ارتفاع ۸۳۰ متر مربوط به اللهقلی و بیش‌ترین ارتفاع ۲۲۹۳ متر مربوط به قله کوه چاه‌جوله (بوزوآ) می‌باشد. دشت‌ها و نواحی پست تقریباً در تمام منطقه پراکنده‌اند.

متوسط بارندگی سالانه پناهگاه حیات وحش دره انجیر ۷۴/۹ میلی‌متر برآورد شده است. حداکثر بارندگی در دی ماه و در ماه‌های خداداد، تیر، مرداد و شهریور فاقد بارندگی می‌باشد. متوسط درجه حرارت روزانه معادل ۱۹/۱ درجه سانتی‌گراد است. براساس تقسیم‌بندی آمریزه منطقه دره انجیر اقلیم خشک و سرد و براساس تقسیم‌بندی دومارتن منطقه دره انجیر دارای اقلیم خشک می‌باشد (شرکت مهندسین مشاور جامع ایران، ۱۳۸۸). پناهگاه حیات وحش دره انجیر هیچ رودخانه دائمی ندارد. منابع آبی منطقه اغلب شور و لب‌شور و تعداد معدودی دارای آب شیرین می‌باشند که عمدهاً به شکل چاه، چشمه، سنگ آب هستند (عبدینی، ۱۳۸۸).

پناهگاه حیات وحش دره انجیر از لحاظ زمین‌شناسی در زون ایران مرکزی قرار می‌گیرد و اختصوصات زمین‌شناسی، سنگ‌شناسی و تکتونیکی منطقه کاملاً از اختصوصات این زون

شکل ۱: نقشه موقعیت پناهگاه حیات وحش دره انجیر در ایران و استان یزد

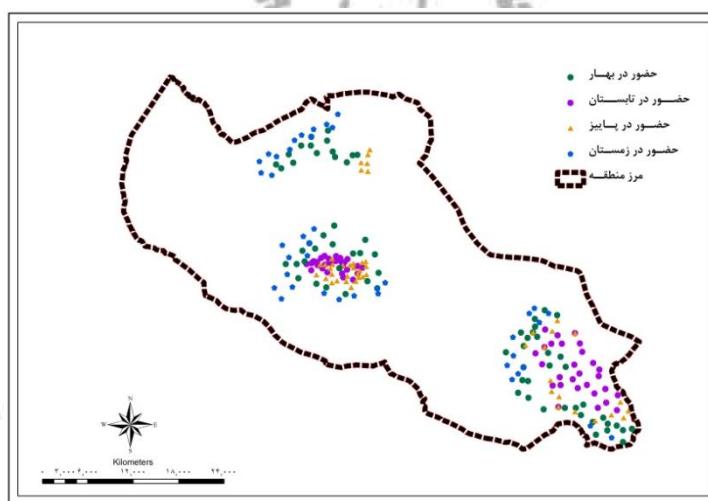
مدل‌سازی، از متغیرهای غیرمستقیم که می‌تواند تخمین بهتری از احتمال حضور گونه ارایه نماید استفاده شد (Guisan و Zimmermann ۲۰۰۰).

اطلاعات مورد نیاز برای تجزیه و تحلیل در نرم‌افزار MAXENT را می‌توان به دو دسته اطلاعات شامل نقاط ثبت حضور گونه و لایه‌های اطلاعاتی یا نقشه‌های متغیرهای محیطی پیش‌بینی کننده طبقه‌بندی کرد.

الف - نقاط حضور گونه: این نقاط به عنوان متغیر وابسته و شامل نقاط حضور گونه مورد مطالعه، در سطح منطقه است. نقاط حضور قوچ و میش براساس مشاهدات مستقیم، آثار و نمایه‌های به جا مانده نظیر سرگین، ردپا، محل استراحت و نظایر آن طی چهار فصل در فاصله سال‌های ۱۳۹۱-۱۳۹۲ تعیین و مختصات این نقاط به تعداد ۵۰ نقطه در پاییز، ۴۱ نقطه در زمستان، ۶۸ نقطه در بهار و ۵۹ نقطه در تابستان با دستگاه GPS ثبت شد (شکل ۲). سپس این نقاط در برنامه Excel به فرمت csv ذخیره و آماده ورود به نرم‌افزار MAXENT گردید.

روش کار: در این مطالعه از روش حداکثر آنتروپی و نرم‌افزار MAXENT برای تهیه مدل مطلوبیت زیستگاه و همچنین نرم‌افزار Arc GIS برای تعیین همبستگی و نیز ساخت لایه‌های اطلاعاتی برای ورود به نرم‌افزار MAXENT استفاده شد. لایه‌های اطلاعاتی متغیرهای محیطی و نقاط حضور گونه را ترکیب کرده و نقاط تصادفی پیش‌زمنی خود را تولید می‌کند سپس یک مدل توزیع گونه با آمار و نمودارهای همراه به صورت خروجی ارائه می‌دهد.

متغیرهای غیرمستقیم (Indirect variable) مانند شیب، جهت، ارتفاع، شکل پستی و بلندی، نوع زیستگاه و زمین‌شناسی، به خوبی در صحرا جمع‌آوری می‌شوند و به واسطه ارتباط خوبی که با الگوهای پراکنش گونه‌ها دارند به گستردگی مورد استفاده قرار می‌گیرند. از سوی دیگر Guisan و Zimmermann (۲۰۰۰) معتقد بودند که این متغیرها می‌توانند جایگزین مناسبی گونه، ترکیبی از منابع مورد نیاز (Resources variable) باشند. بر این اساس و از آن جا که این مطالعه در مقیاس ۱۷۵۳۰۲ هکتار اجرا شد لذا برای

شکل ۲: نقشه نقاط حضور قوچ و میش در پناهگاه حیات وحش (فصل پاییز، زمستان، بهار و تابستان)

برای مدل‌سازی استفاده شد. لایه‌های اطلاعاتی ارتفاع و شیب، جهت جغرافیایی از نقشه خطوط تراز منطقه با تهیه مدل رقومی (DEM^۱) بدست آمدند.

تمام لایه‌های پیش‌بینی کننده به شکل رستری و با فرمت MAXENT وارد آنالیز ASCII شدند در نرم‌افزار MAXENT لایه‌های اطلاعاتی ارتفاع، شیب، جهت، فاصله از منابع آب،

ب - متغیرهای محیطی پیش‌بینی کننده: در این پژوهش، با توجه به ویژگی‌های رفتاری و بوم‌شناختی گوسفندهای وحشی و همچنین براساس مصاحبه‌های انجام شده با کارشناسان و محیط‌بانان منطقه، تعداد ۸ متغیر مستقل زیستگاهی (ارتفاع، شیب، جهت جغرافیایی، فاصله از منابع آب، پوشش گیاهی، فاصله از جاده‌های خاکی، فاصله از جاده‌های آسفالتی و فاصله از معدن) که حضور و یا عدم حضور گونه به آن‌ها بستگی دارد

¹ Digital Elevation Model

(Under Curve) ایجاد شده توسط مقادیر حساسیت و ویژگی، یک شاخص کمی برای نمایش کارایی و قدرت پیش‌بینی مدل است دامنه مقادیر مختلف سطح زیر منحنی بین ۰/۵ (پیش‌بینی تصادفی) تا حداقل ۱ (پیش‌بینی کاملاً صحیح) می‌باشد (Phillips ۱۹۹۷، Fielding و Bell، ۲۰۰۶).

نتایج

تعداد ۲۱۸ داده حضور را طی یک‌سال ثبت شد که همراه با ویژگی‌های محیطی منطقه مورد مطالعه برای ایجاد مدل‌های فصلی به روش حداقل آنتروپی مورد استفاده قرار گرفت.

AUC (سطح زیرمنحنی): راهی است که از طریق آن می‌توان مدل را ارزیابی کرد. ۰/۵ کمترین میزانی است که AUC می‌تواند داشته باشد. هرچه AUC به یک نزدیک‌تر باشد AUC و فاصله خطوط قرمز و آبی (AUC) داده‌های آموزشی و داده‌های ارزیابی‌کننده از خط سیاه بیش‌تر باشد مدل بهتری به دست می‌آید. نتایج نشان می‌دهد بهترین مدل برای پیش‌بینی مطلوبیت زیستگاه گوسفندهای وحشی مربوط به فصل تابستان است (AUC=۰/۹۶۵). مقادیر سطح زیرمنحنی برای تمام مدل‌ها بزرگ‌تر از ۰/۰۸ است که در جدول ۲ و شکل ۳ قابل مشاهده می‌باشد. بر این اساس، الگوریتم حداقل آنتروپی به‌طور معنی‌داری ($P<0/001$) قدرت پیش‌بینی بسیار خوبی را برای پیش‌بینی حضور قوچ و میش ارائه نموده است.

برای ارزیابی درست از مدل از دو دسته نمونه‌گیری تصادفی از داده حضور استفاده شد. Test data ها یا داده‌های ارزیابی‌کننده و Training data ها یا داده‌های آموزشی. با توجه به مطالعات و بررسی‌های انجام شده میزان داده‌های ۲۵ Test تا ۳۰ درصد داده‌های حضور و میزان داده‌های ۷۰ Trining تا ۷۵ درصد از داده‌های حضور درنظر می‌گیرند. در این پژوهش، از ۳۰ درصد نقاط حضور به‌صورت تصادفی برای ساخت مدل و برای نمونه‌گذاری Cross Validation (نمونه‌گذاری بدون جایگزاری نمونه‌های برداشت شده) و ده بار تکرار استفاده شد و پارامترهای خروجی بعد از اجرای مدل به‌طور کلی شامل:

Ovis orientalis.html: اصلی‌ترین فایل خروجی می‌باشد که شامل محاسبات آماری، نقشه‌ها، تصویر مدل و لینک فایل‌های دیگر می‌باشد. همچنین شامل پارامترها و تنظیماتی است که برای اجرا کردن مدل استفاده شده است.

Ovis orientalis.s.asc: شامل نقشه پیش‌بینی با فرمت ascii

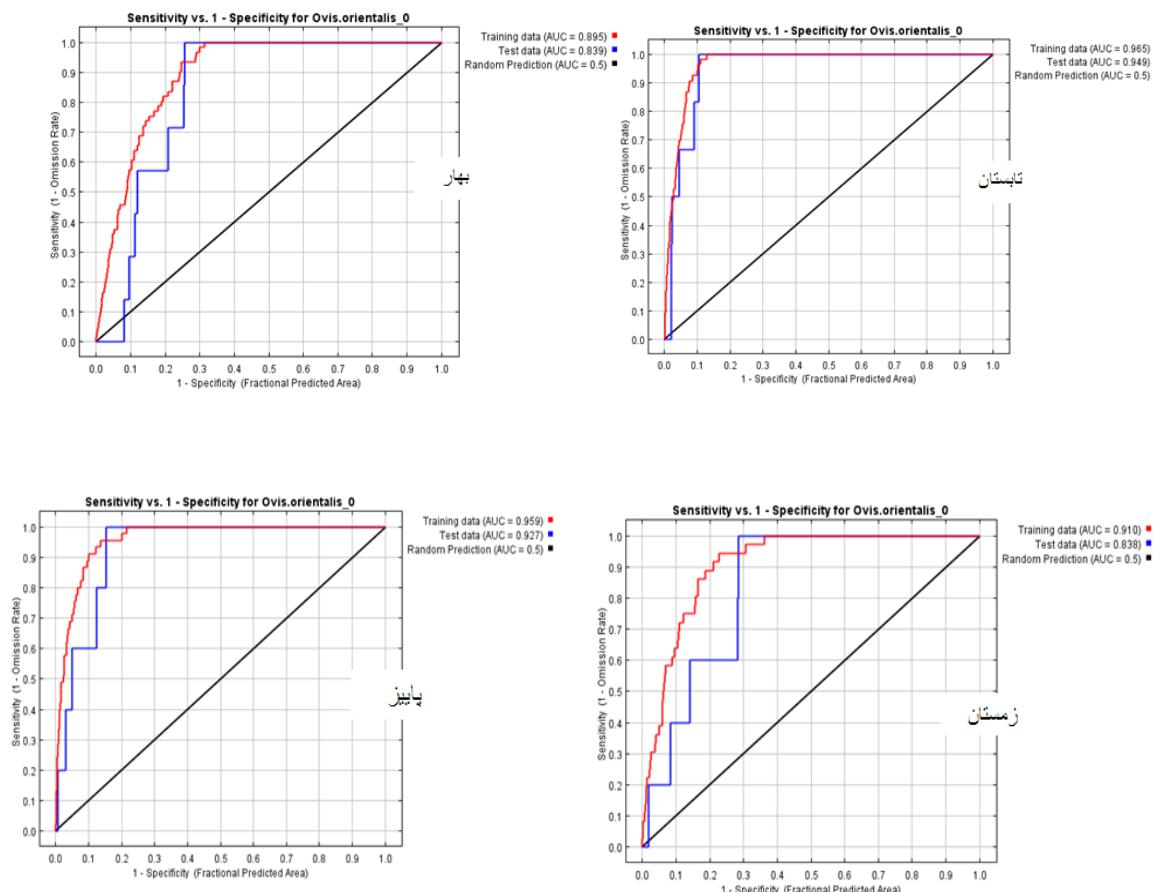
Ovis orientalis.png: تصویر پیش‌بینی توزیع دایرکتوری Plot: شامل نقشه‌های مختلف و نمودارها برای چاپ و استفاده در گزارش‌ها

ارزیابی عملکرد مدل: در نرم‌افزار MAXENT برای ارزیابی عملکرد مدل امکان محاسبه سطح زیرمنحنی ROC (Receiver Operating Characteristic) وجود دارد. این منحنی به‌صورت نموداری ارائه می‌شود که در آن محور عمودی نشان‌دهنده حساسیت (ثبت واقعی) و محور افقی نشان‌دهنده AUC= Area (ثبت کاذب) است. سطح زیر منحنی (

جدول ۲: مقادیر AUC برای داده‌های Training و Test در هر فصل

فصل	AUC	داده‌های آموزشی	داده‌های ارزیابی‌کننده
بهار	۰/۸۹۵	۰/۸۳۹	
تابستان	۰/۹۶۵	۰/۹۴۹	
پاییز	۰/۹۵۹	۰/۹۲۷	
زمستان	۰/۹۱۰	۰/۸۳۸	

شکل ۳: منحنی ROC محاسبه شده برای حضور قوچ و میش در منطقه دره انجیر (فصل بیهار، تابستان، پاییز، زمستان)

متغیرهای دیگر هر کدام سهمی بین ۰/۵ تا ۲۱ درصد دارند. در فصل تابستان متغیر شبیب به تنها ۵۰/۴ درصد تغییرات کل را به خود اختصاص می‌دهد و متغیرهای دیگر هر کدام سهمی بین ۲ تا ۱۷/۳ درصد دارند. در فصل پاییز متغیر شبیب به تنها ۴۴/۳ درصد تغییرات کل را به خود اختصاص داده در حالی که متغیرهای دیگر در حالی که متغیرهای دیگر هر کدام سهمی بین ۲/۳ تا ۱۴/۶ درصد دارند. در فصل پاییز متغیر شبیب به تنها ۴۹/۴ درصد تغییرات کل را به خود اختصاص داده در حالی که متغیرهای دیگر هر کدام سهمی بین ۰/۳ تا ۲۱/۶ درصد دارند.

سهم نسبی متغیرها: سهم نسبی هر متغیر را در مدل مشخص می‌کند. در این مطالعه طبق نتایج حاصل از الگوریتم حداکثر آنتروپویی، سهم هر یک از متغیرها در چهار فصل بهار، تابستان، پاییز و زمستان برای مدل‌سازی به شرح جدول ۳ می‌باشد.

در فصل بهار، تابستان، پاییز و زمستان متغیر شبیب با بیشترین سهم نسبی به عنوان مهمترین پارامتر غیرزنده تأثیرگذار در توزیع گونه و هم‌چنین ساخت نقشه پیش‌بینی در هر فصل شناخته شد. در فصل بهار متغیر شبیب به تنها ۴۹/۶ درصد تغییرات کل را به خود اختصاص داده است در حالی که

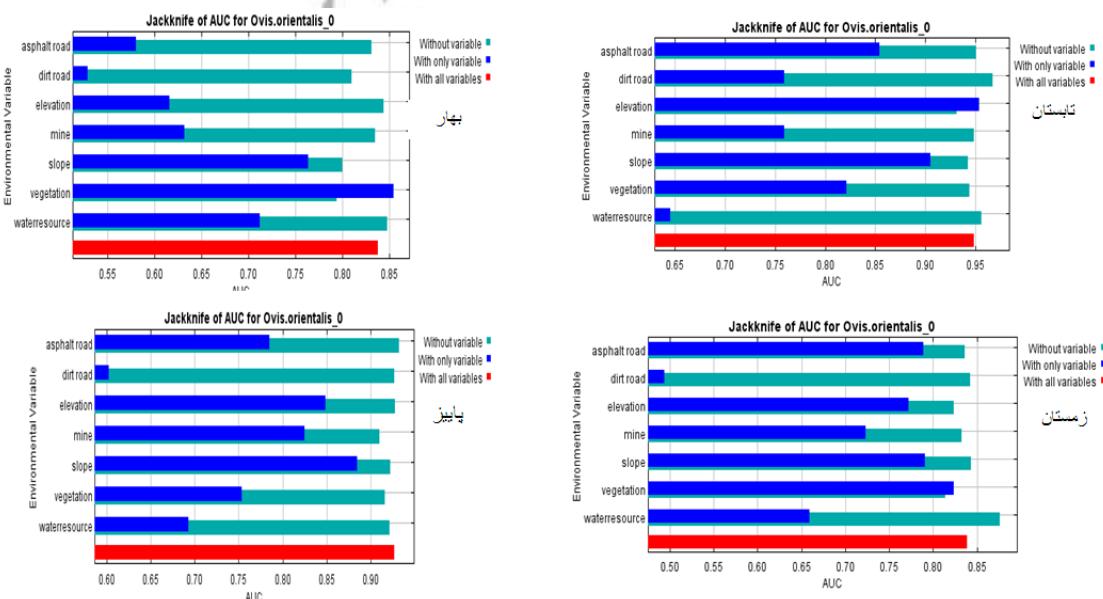

جدول ۳: سهم نسبی بیش‌بینی کننده هر متغیر محیطی در تخمین حضور قوچ و میش

متغیرها	(بهار)	سهم نسبی متغیرها (تابستان)	سهم نسبی متغیرها (پاییز)	سهم نسبی متغیرها (زمستان)
ارتفاع	۲/۱	۱۰/۸	۱۴/۶	۲/۹
پوشش گیاهی	۲۱	۱۲/۸	۱۲/۲	۲۱/۶
شیب	۳۷/۶	۵۰/۴	۴۴/۳	۴۹/۴
فاصله از جاده آسفالت	۱۶	۳/۱	۱۰/۳	۱۶
فاصله از جاده خاکی	۰/۵	۳/۵	۲/۳	۰/۷
فاصله از معدن	۴/۷	۲	۷/۲	۰/۳
فاصله از منابع آب	۱۸/۲	۱۷/۳	۹/۲	۹/۱

این وضعیت شاید به این علت باشد که احتمال حضور قوچ و میش‌ها در این فصل در شیب‌های بالا افزایش می‌یابد. سطح زیرمنحنی (AUC) در فصل زمستان هم مانند فصل بهار برای متغیر پوشش گیاهی مقدار بیش‌تری را نشان داد. این وضعیت شاید به این علت باشد که احتمال حضور قوچ و میش‌ها در این فصل با توجه به سردی و خشک بودن هوا و نامساعد بودن شرایط تغذیه بستگی زیادی به پوشش گیاهی دارد (شکل ۴). در نهایت می‌توان گفت به نظر می‌رسد متغیر پوشش گیاهی در فصل بهار و زمستان، متغیر ارتفاع در فصل تابستان، متغیر شیب در فصل پاییز دارای بیش‌ترین اطلاعات مفید هستند.

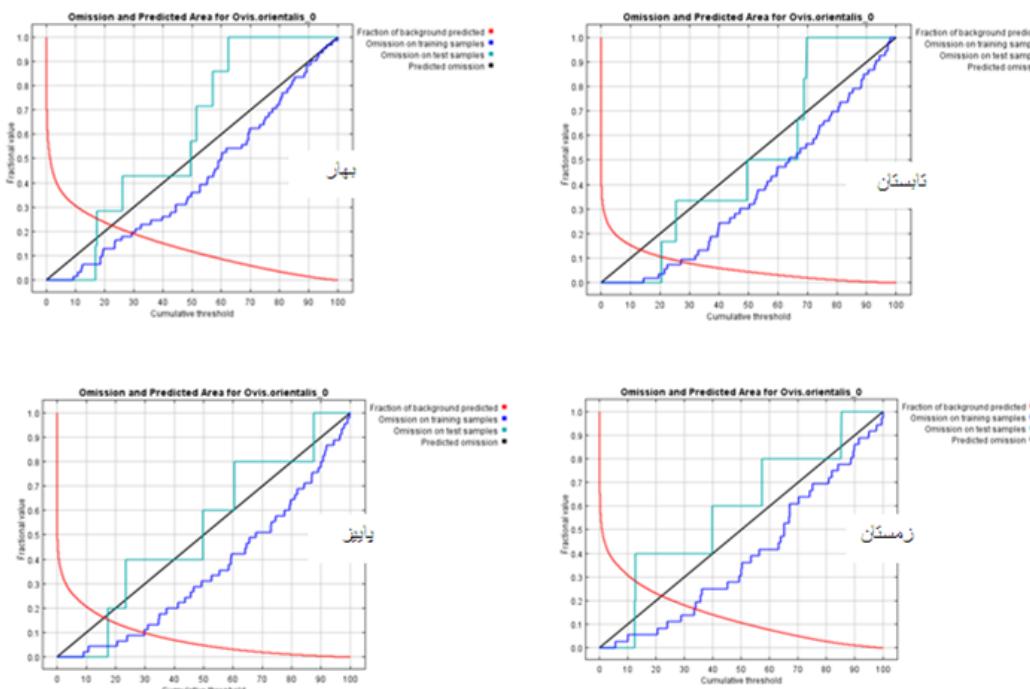
آزمون جک نایف نتیجه دیگری است که نشان می‌دهد که چقدر یک متغیر محیطی اهمیت دارد و اگر آن متغیر حذف یا به تنها یابشد تا چه اندازه بر روی کارایی مدل تأثیر می‌گذارد. طبق آزمون جک نایف سطح زیرمنحنی (AUC) در فصل بهار برای متغیر پوشش گیاهی مقدار بیش‌تری را نشان داد این وضعیت با توجه به فصل رویش و شرایط مساعد برای تغذیه نشان می‌دهد احتمال حضور گوسفندهای وحشی زیاد بوده است. سطح زیرمنحنی (AUC) در فصل تابستان برای متغیر ارتفاع مقدار بیش‌تری بود این وضعیت شاید به این علت باشد که احتمال حضور قوچ و میش‌ها در فصل تابستان در ارتفاعات بالاتر بیش‌تر است، سطح زیرمنحنی (AUC) در فصل پاییز برای متغیر شیب مقدار بیش‌تری بود

شکل ۴: تست جک نایف، سطح زیر منحنی برای متغیرهای زیست محیطی در منطقه دره انجیر (فصل بهار، تابستان، پاییز و زمستان)

هر چه خط سبز و قرمز به خط سیاه نزدیک و زیر آن باشند میزان Error کمتر است و نتیجه بهتر است. در این مطالعه میزان Omission Error برای داده‌های Trining کمتر از داده‌های Test است و تحلیل نرخ حذف و ناحیه پیش‌بینی شده به عنوان تابعی از آستانه تجمعی، نشان داد که نرخ حذف به نرخ پیش‌بینی شده نزدیک می‌باشد که این وضعیت مبنی است که مدل استفاده شده دارای قابلیت زیادی برای مطالعات بیش‌تر می‌باشد (شکل ۵).

نمودار تجمعی: یک گراف است که میزان Omission را برای هر دو داده Test و Trining نشان می‌دهد. کمتر از اندازه واقعی (Omission Error) یا FalseNegative (کمتر از میزان Omission Error یا نرخ حذف) زمانی اتفاق می‌افتد که گونه در مکانی وجود دارد و مشاهده می‌گردد و اطمینان هست که گونه در آن جا وجود دارد ولی مدل می‌گوید که گونه در آن جا نیست. در این گراف، خط سیاه خطی است که میزان Error در نظر گرفته و در آن صفر است خط سبز میزان Error برای داده‌های Trining خط آبی میزان Error برای داده‌های Test نشان می‌دهد.

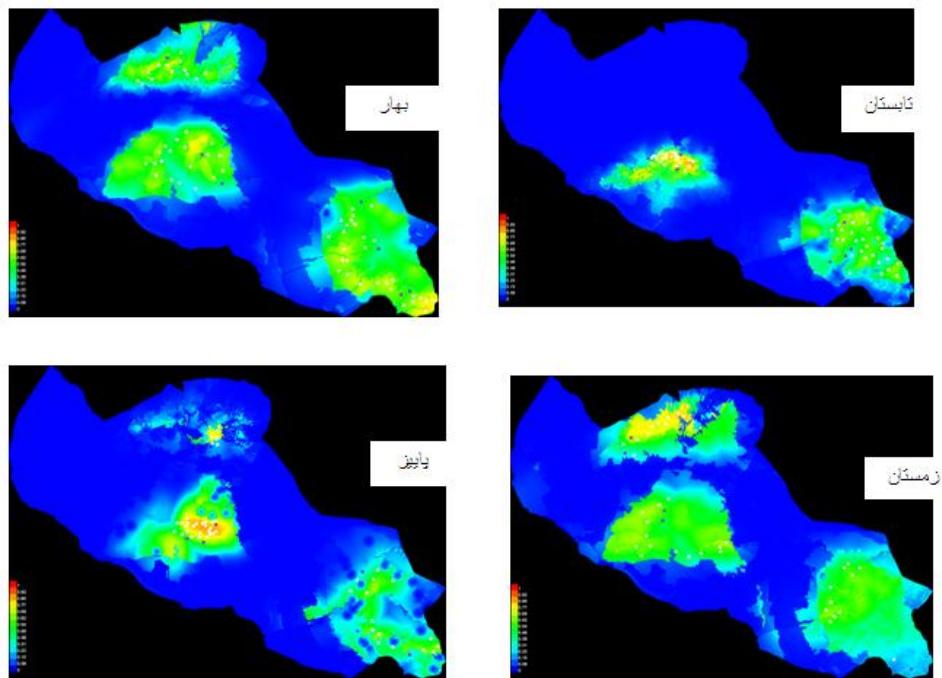

شکل ۵: منحنی میزان Omission Error برای حضور قوچ و میش در منطقه دره انجیر

قرمز نشان داده شده و جاهايی که احتمال حضور گونه قوچ و میش صفر است با رنگ آبی و جاهايی که به رنگ سبز است احتمال حضور گونه قوچ و میش متغير است و از ۲۳ درصد تا ۷۷ درصد تغيير می کند.

Cheetah.png: نقشه پیش‌بینی توزیع قوچ و میش (نقشه تناسب زیستگاه): نقشه تناسب زیستگاه بدست آمده مطلوبیت آن از صفر تا یک تغییر می‌کند. جاهايی که خیلی مطلوب است و احتمال حضور قوچ و میش زیاد است با رنگ

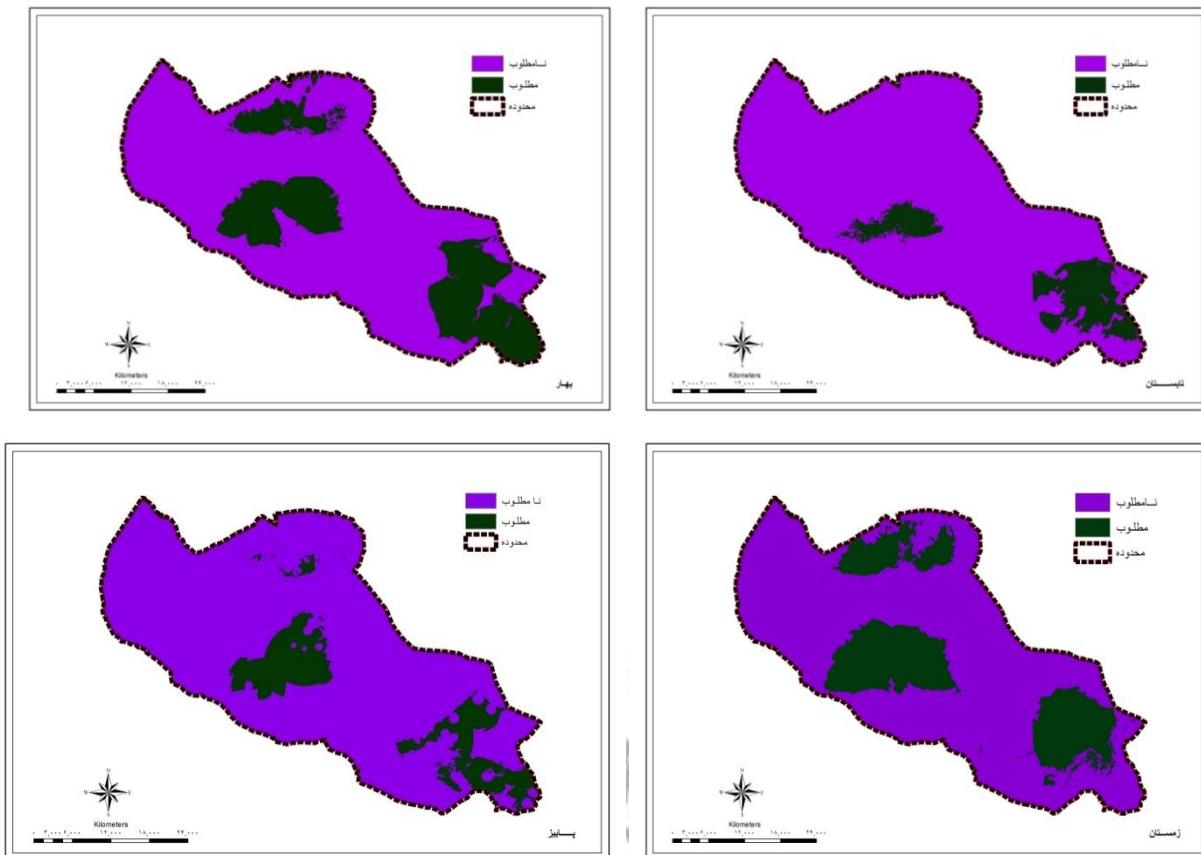

شکل ۶: نقشه مطلوبیت زیستگاه و پیش‌بینی حضور قوچ و میش برای فصول مختلف در منطقه دره انجیر

نامطلوب و نواحی دارای احتمال $100-29/9$ درصد مشاهده قوچ و میش‌ها، به عنوان نواحی مطلوب و برای فصل زمستان نواحی دارای احتمال $38/5-0$ درصد مشاهده شدن قوچ و میش‌ها، به عنوان نواحی نامطلوب و نواحی دارای احتمال $38/5-100$ درصد مشاهده قوچ و میش‌ها، به عنوان نواحی مطلوب طبقه‌بندی شدند (شکل ۷). طبقه نامطلوب ذکر شده شامل نواحی می‌شود که احتمال حضور قوچ و میش‌ها کم‌ترین مقدار بوده در حالی که نواحی مطلوب قوچ و میش‌ها می‌شود که مورد استفاده قوچ و میش‌ها بوده یا به طور بالقوه قابلیت زندگی قوچ و میش‌ها در آن وجود داشته است. طبق جدول ۴ مساحت زیستگاه‌های مطلوب و نامطلوب قوچ و میش در هر فصل براساس هكتار برای پناهگاه حیات وحش دره انجیر بیان شده است. طبق جدول ۴ قوچ و میش‌ها در فصل بهار دارای بیشترین مساحت زیستگاه مطلوب بودند.

در نتیجه با استفاده از MAXENT نقشه‌ای از تناسب و مطلوبیت زیستگاه ارائه شد (شکل ۶). سپس نقشه تهیه شده براساس طبقه آستانه احتمالی مشاهده گونه مورد مطالعه، مجدداً برای چهار فصل طبقه‌بندی گردید. نقشه تناسب زیستگاهی با توجه به بررسی و مطالعات انجام شده و نظرات کارشناسان به MAXENT دو طبقه مطلوب و نامطلوب تقسیم شد. با توجه به نتایج برای فصل بهار نواحی دارای احتمال $39/7-0$ درصد مشاهده شدن قوچ و میش‌ها، به عنوان نواحی نامطلوب و نواحی دارای احتمال $39/7-100$ درصد مشاهده قوچ و میش‌ها به عنوان نواحی مطلوب، برای فصل تابستان نواحی دارای احتمال $33/1-0$ درصد مشاهده شدن قوچ و میش‌ها، به عنوان نواحی نامطلوب و نواحی دارای احتمال $33/1-100$ درصد مشاهده قوچ و میش‌ها، به عنوان نواحی مطلوب، برای فصل پاییز نواحی دارای احتمال $29/9-0$ درصد مشاهده شدن قوچ و میش‌ها، به عنوان نواحی

شکل ۷: نقشه طبقه‌بندی شده تناسب زیستگاه (مطلوب و نامطلوب) قوچ و میش برای فصوی مختلف در پناهگاه حیات وحش دره انجیر

جدول ۴: مساحت زیستگاه مطلوب و نامطلوب قوچ و میش برای فصوی مختلف در پناهگاه حیات وحش دره انجیر

فصل	مساحت زیستگاه مطلوب (هکتار)	مساحت زیستگاه نامطلوب (هکتار)	مساحت زیستگاه
بهار	۴۲۳۲۹	۱۳۲۹۷۳	
تابستان	۱۸۴۱۱	۱۵۶۸۹۱	
پاییز	۲۳۱۶۶	۱۵۲۱۳۶	
زمستان	۴۱۳۵۹	۱۳۳۹۴۳	

مرور این مطالعه در سایر زیستگاه‌های قوچ و میش مورد ارزیابی قرار گیرد. براساس نتایج حاصل از مدل‌سازی با الگوریتم حداقل آنتروپی برای گونه مورد مطالعه در پناهگاه حیات وحش دره انجیر مشخص شد مهمترین عاملی که در تعیین و افزایش مطلوبیت زیستگاه قوچ و میش در فصل بهار، تابستان، پاییز و زمستان نقش مؤثرتری دارد شیب است (جدول ۲).

بعد

ارزیابی مناطق بالقوه مناسب برای قوچ و میش‌ها می‌تواند یکی از مهم‌ترین گام‌ها در جهت محافظت از این جانوران باشد. پناهگاه حیات وحش دره انجیر یکی از زیستگاه‌های معمول قوچ و میش در مرکز ایران است در نتیجه این مدل بهطور بالقوه می‌تواند برای سایر زیستگاه‌ها، در این منطقه و دیگر زیستگاه‌های استان مورد استفاده قرار گیرد اگر چه نتایج ما باید با

می‌دهند مشاهده گله‌ها در شیب‌های بین ۳۰ تا ۶۵ درصد می‌تواند نشان از یک نوع انتخاب باشد بنابراین از اهمیت بیشتری برخوردار است.

طبق جدول ۴ شیب بین ۳۰ تا ۶۵ درصد بیشترین مساحت زیستگاه مطلوب در چهار فصل را به خود اختصاص داده و احتمال حضور قوچ و میش‌ها در این نواحی از سایر نواحی بیشتر است با توجه به این که قوچ و میش‌ها معمولاً زیستگاه‌های تپه ماهوری و با شیب ملایم را نسبت به مناطق دشتی ترجیح

جدول ۴: مساحت متغیر شیب در زیستگاه مطلوب در چهار فصل (بر حسب هکتار)

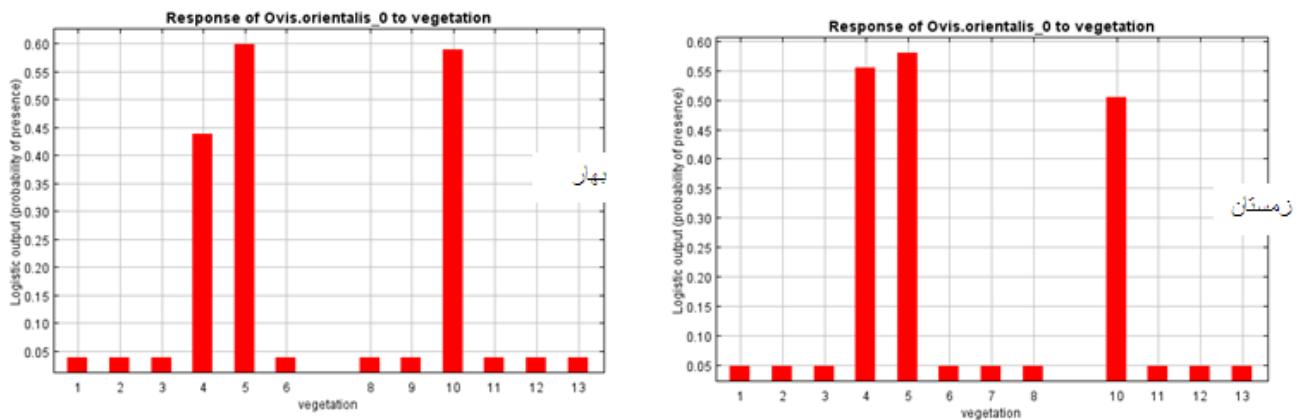
درصد شیب	مساحت در فصل زمستان	مساحت در فصل پاییز	مساحت در فصل تابستان	مساحت در فصل بهار	درصد
۰-۲	۴۶/۳۶۶۷۷۵۵۱	۱۹/۳۱۷۲۹۵۰۷	۱۱/۵۹۱۶۹۳۸۸	۱۵/۴۵۴۹۱۶	
۲-۵	۵۶۹۵/۳۸۵۲۵۴	۳۲۲۹/۸۵۱۵۶۳	۲۲۹۹۰/۰۱۹۲۸۷	۵۵۸۶/۹۵۲۱۴۸	
۵-۸	۷۰۷۴/۷۹۶۸۷۵	۳۳۵۷/۳۴۵۷۰۳	۲۶۲۳/۵۸۶۶۷	۷۴۶۰/۸۶۰۸۴	
۸-۱۲	۴۲۵۴/۱۵۱۳۶۷	۳۴۳۰/۷۵۱۴۶۵	۱۳۰۲/۱۳۳۵۴۵	۶۲۶۳/۱۰۴۴۹۲	
۱۲-۱۵	۱۵۸۴/۱۹۸۱۱۲	۶۰۶/۵۶۳۰۴۹۳	۳۱۲/۹۷۵۷۳۸۵	۲۵۸۰/۹۷۰۹۴۷	
۱۵-۲۰	۳۴۹۶/۸۲۷۶۳۷	۱۹۵۸/۷۷۳۶۸۲	۱۴۰۲/۵۹۴۹۷۱	۳۵۵۸/۴۹۴۳۸۵	
۲۰-۳۰	۸۰۴۰/۷۷۱۴۸۴	۴۶۴۰/۰۱۴۱۶	۴۳۱۲/۱۰۹۸۶۳	۷۸۷۰/۴۱۶۰۱۶	
۳۰-۶۵	۱۰۲۷۷/۹۶۷۷۷	۵۲۷۷/۹۳۵۰۵۹	۵۷۲۲/۴۳۲۶۱۷	۸۰۸۶/۷۸۴۶۶۸	
۶۵	۹۵۴/۳۸۲۷۵۱۵	۴۷۵/۲۰۵۴۴۴۳	۳۷۸/۶۶۱۹۸۷۳	۷۷۲/۷۴۵۷۸۸۶	

زیستگاه به دست آمده در منطقه مطالعاتی در مقایسه با سایر مطالعات ذکر شده، زیستگاه مطلوب قوچ و میش‌ها دارای دامنه ارتفاعی و شیب وسیع‌تری است. براساس پیش‌بینی‌های الگوریتم حداکثر آنتروپی و نقشه‌های به دست آمده مناطق شمالی، مرکزی و جنوب‌شرقی پناهگاه حیات وحش دره انجیر دارای بیشترین احتمال حضور قوچ و میش‌ها هستند و باقیتی مورد توجه بیشتری قرار گیرند.

دومین پارامتر مهم در تعیین مطلوبیت زیستگاه قوچ و میش در فصل بهار و زمستان متغیر پوشش گیاهی بود. هم‌چنین طبق آزمون جک نایف نیز این متغیر به عنوان مهم‌ترین عامل در این دو فصل شناخته شد. شکل ۸ منحنی پاسخ متغیر پوشش گیاهی در فصل بهار و زمستان را نشان می‌دهد با توجه به نقشه طبقه‌بندی شده پوشش گیاهی ورودی به نرم‌افزار، این منحنی‌ها نشان می‌دهند در فصل بهار و زمستان به ترتیب تیپ‌های گیاهی Artemisia sieberi-Zygophyllum eurypterum(b) و Artemisia sieberi-Zygophyllum eurypterum(a) درصد بیشتری از مساحت زیستگاه‌های مطلوب را پوشش می‌دهند و از آنجایی که فصل بهار، فصل برآوری است و فصل زمستان دوره سرما و زمستان گذرانی و همراه با کمبود گیاهان و شرایط سخت تغذیه است، بنابراین از اهمیت بیشتری برخوردار است.

با توجه به نقشه‌های مطلوبیت به دست آمده زیستگاه مطلوب در منطقه دره انجیر در فصل بهار، تابستان و زمستان در حد فاصل ارتفاع ۱۰۰۰ تا ۲۶۰۰ متر از سطح دریا و در فصل پاییز در حد فاصل ارتفاع ۱۰۰۰ تا ۲۲۰۰ متر از سطح دریا قرار دارد. ملکی‌نجف‌آبادی و همکاران (۱۳۸۹) مناسب‌ترین ارتفاع و شیب برای زیست گونه قوچ و میش اصفهانی در پناهگاه حیات وحش موتله اصفهان طی چهار فصل را به ترتیب حدود ۲۲۰۰ متر و ۲۰۰ تا ۳۰ درصد با استفاده از روش تحلیل عامل بوم شناختی برآورد نموده‌اند. Whiting و همکاران (۲۰۰۱) در مدل‌سازی زیستگاه برآوری و زمستان گذرانی برای گوسفند بیک‌هورن در شمال یوتا، زیستگاه مناسب برای برآوری را در ارتفاع ۲۰۵۴ متر و شیب بین ۳۰ تا ۳۴ درصد و زیستگاه مناسب برای زمستان گذرانی را در شیب ۲۶ تا ۳۰ درصد تعیین کردند. پهلوانی (۱۳۸۳) بیش‌ترین شیب انتخابی گونه قوچ و میش اوریال را در سه فصل پاییز، زمستان، بهار در پارک ملی گلستان بالای ۴۰ درصد با استفاده از روش رتبه‌دهی به دست آورد. مطالعات Cardenaz و همکاران (۲۰۰۱) در شمال یوتا، نیز نشان داد به طور کلی برای کل جمعیت‌های گوسفند بیگ‌هورن مورد بررسی در کل فصول، شیب بیش‌تر از ۴۰ درصد می‌تواند زیستگاه مناسب باشد. با توجه به نقشه‌های مطلوبیت

شکل ۸: منحنی پاسخ متغیر پوشش گیاهی در فصل بهار و زمستان

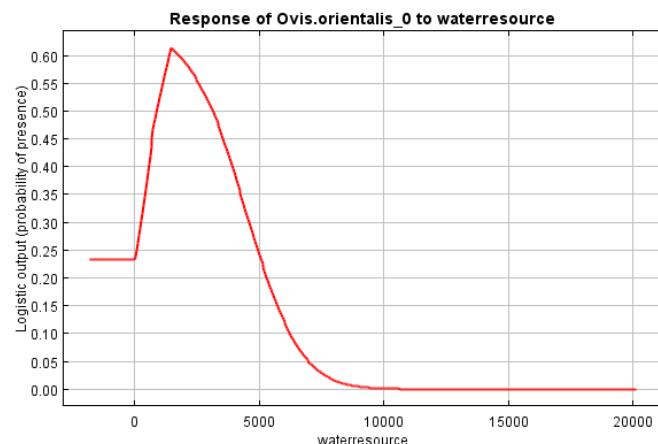
(Artemisia sieberi-Zygophyllum eurypterum(b) :۵ Artemisia sieberi-Zygophyllum eurypterum(a) :۴)

پیشنهادی برای رفتار مهاجرتی گونه‌ها و نوعی سازگاری برای مقابله با تغییرات درجه حرارت باشد و آب و هوای خشک منطقه در تابستان باعث شده قوچ و میش‌ها در ارتفاعات بالاتر به سر برند. با توجه به نقشه مطلوبیت زیستگاه به دست آمده در فصل تابستان، بیشترین مساحت زیستگاه مطلوب (۱۱۰ هکتار) در ارتفاع ۱۸۰۰ تا ۲۲۰۰ متری قرار دارد.

براساس نتایج به دست آمده از مدل‌سازی، متغیر ارتفاع به عنوان دومین عامل مهم در افزایش تناسب زیستگاه و پیش‌بینی مناطق مساعد حضور قوچ و میش‌ها در فصل پاییز شناخته شد. با توجه به نقشه مطلوبیت زیستگاه به دست آمده در فصل پاییز، بیشترین مساحت زیستگاه مطلوب (۱۲۹۴۲ هکتار) در ارتفاع ۱۴۰۰ تا ۱۸۰۰ متری قرار دارد. در این فصل با توجه به رفتار مهاجرتی گونه، ارتفاعات ملاجم‌تری را مورد استفاده قرار می‌دهد و از آنجایی که فصل پاییز فصل جفت‌گیری و فصل مهمی برای آن‌ها است و در اواسط پاییز این دوره شروع می‌شود طبق آزمون جک نایف در MAXENT از دامنه‌های شیب‌دار استفاده می‌کنند. در نهایت با درنظر گرفتن نواحی مورد استفاده توسط قوچ و میش‌ها و نواحی که در مدل‌ها مناسب تشخیص داده شده‌اند (در چهار فصل) نتیجه‌گیری می‌شود که زیستگاه فعلی برای قوچ و میش‌ها در پناهگاه حیات وحش دره انجیر بیش از آن‌چه که هم اکنون توسط این گونه از جانوران استفاده می‌شود، مطلوب می‌باشد. چنان‌چه این نواحی به شکل مناسبی مدیریت شود، می‌تواند بیشتر از حداقل تعداد قوچ و میش که تا امروز در این منطقه وجود داشته است را حفاظت نماید.

در فصل تابستان دو مین متغیر که نسبت به بقیه متغیرها نقش بر جسته‌تری در تعیین و افزایش مطلوبیت زیستگاه و پیش‌بینی مناطق مساعد برای حضور قوچ و میش‌ها در منطقه را داشت، متغیر فاصله از منابع آب بود. نتایج مدل‌های الگوریتم حداقل آنتروپی نشان می‌دهد که منابع آب به ویژه در فصل تابستان اهمیت زیادی در مناسب بودن زیستگاه قوچ و میش دارد مخصوصاً مشاهدات، زمانی که قوچ و میش‌ها در این فصل مکرراً به سمت منابع آب در حرکت هستند این ایده را اثبات می‌کند و می‌توان در مناطق مشابه از نظر آب و هوایی با پناهگاه حیات وحش دره انجیر نیز در نظر گرفت. وابستگی قوچ و میش به آب در فصل بهار، پاییز و زمستان کمتر از فصل تابستان است. با توجه به نتایج به دست آمده ۴ هکتار از منابع آبی در مناطق مطلوب و ۱۸۵ هکتار از این منابع در مناطق نامطلوب قرار دارند. بنابراین از آنجایی که این متغیر نقش مهمی در احتمال حضور قوچ و میش‌ها در فصل تابستان در منطقه دارد و هم‌چنین با توجه به خشکسالی سال‌های اخیر در منطقه، می‌توان با اعمال تمهیدات مدیریتی و بهبود شرایط، زیستگاه‌های نامطلوبی که دارای منابع آب خوبی هستند را اولویت‌بندی کرد و به سمت شرایط مطلوب سوق داد. شکل ۹ منحنی پاسخ متغیر فاصله از منابع آبی را نشان می‌دهد. هرچه فاصله از منابع آبی بیشتر می‌شود احتمال حضور و مشاهده قوچ و میش‌ها در فصل تابستان کاهش می‌یابد.

ولی طبق آزمون جک نایف در MAXENT متغیر ارتفاع به عنوان مهم‌ترین عامل در این فصل شناخته شد. رابطه مثبت قوچ و میش با ارتفاعات بالاتر در فصل تابستان ممکن است

شکل ۹: منحنی پاسخ متغیر فاصله از منابع آب در فصل تابستان

- habitat in the central Mojave. Ecological Applications. Vol. 10, pp: 890-900.
8. Baldwin, R.A., 2009. Use of maximum entropy modeling in wildlife research. Entropy. Vol. 11, pp: 854-855.
  9. Cardenas, A.S.; Cardenas, I.G.; Dmaz, S.; Tessaro, P.G. and Gallina, S., 2001. The variables of physical habitat selection by the desert bighorn sheep (*Ovis canadensis weemsi*) in the Sierra del Mechudo, Baja California Sur, Mexico. Journal of Arid Environments. Vol. 49, pp: 357-374.
  10. Chefaoui, R.M.; Hortal, J. and Lobo, J.M., 2005. Potential distribution modeling, niche characterization and conservation status assessment using GIS tools: a case study of Iberian *Copris* species. Biological Conservation. Vol. 122, pp: 328-327.
  11. Fielding, A.H. and Bell, J.F., 1997. A review of methods for the assessment of prediction errors in conservation presence /absence models. Environmental Conservation. Vol. 24, pp: 49-58.
  12. Giovanelli, J.G.R.; De Siqueira, M.F.; Haddad, C.F.B. and Alexandrino, J., 2010. Modeling a spatially restricted distribution in the Neotropics: how the size of calibration area affects the performance of five presence-only methods. Ecological Modelling. Vol. 221, pp: 215-224.
  13. Goljani, R., 2009. Suitability Determination of Wildsheep Habitats in Khojir & Sorkhe hesar. Environment College. Science & Research Branch. Islamic Azad University. 155 p.
  14. Guisan, A. and Zimmermann, N.E., 2000. Predictive habitat distribution models in ecology. Ecological Modelling. Vol. 135, pp:

هم‌چنین می‌توان گفت انجام این مطالعه در سایر زیستگاه‌ها شاید طیفی از نتایج متفاوت نسبت به نتایج این تحقیق به دست آید و داشت بیش‌تر در مورد خصوصیات اکولوژیکی قوچ و میش از جمله انتخاب مجموعه‌ای بهتر از پیش‌بینی کننده‌ها، ممکن است موجب بهبود و توسعه این مدل در آینده شود.

منابع

۱. پهلوانی، ع.، ۱۳۸۳. ارزیابی زیستگاه قوچ و میش اوریال پارک ملی گلستان. مجله محیط‌شناسی. دوره ۳۰، شماره ۳۵، صفحات ۱ تا ۸.
۲. زمانی، ن.، ۱۳۸۹. بررسی و مقایسه عادات غذایی یوزپلنگ آسیایی در دو پناهگاه حیات وحش ناییندان و دره انجیر در استان یزد. پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشگاه تهران. ۹۶ صفحه.
۳. شرکت مهندسین مشاور جامع ایران. ۱۳۸۸. مطالعات طرح مدیریت پناهگاه حیات وحش دره انجیر. گزارش شماره ۴ (اقليم و آب و هوای ۱۷۸). ۱۷۸ صفحه.
۴. شرکت مهندسین مشاور جامع ایران. ۱۳۸۸. مطالعات طرح مدیریت پناهگاه حیات وحش دره انجیر. گزارش شماره ۶ (پوشش گیاهی). ۱۶۹ صفحه.
۵. شرکت مهندسین مشاور جامع ایران. ۱۳۸۸. مطالعات طرح مدیریت پناهگاه حیات وحش دره انجیر. گزارش شماره ۲ (زمین‌شناسی و ژئومورفو‌لولوژی). ۱۵۱ صفحه.
۶. عابدینی، م.، ۱۳۸۸. شناسنامه پناهگاه حیات وحش دره انجیر. اداره کل حفاظت محیط زیست استان یزد. ۷۸ صفحه.
7. Anderson, M.C.; Watts, J.M.; Freilich, J.E.; Yool, S.R.; Wakefield, G.I.; McCaulery, J.F. and Fahnestock, A., 2000. Regression-tree modeling of desert tortoise

- A. and Defourny, P., 2001.** Fitness-related parameters improve presence-only distribution modelling for conservation practice: The case of the red-backed shrike. *Biological conservation*. Vol. 138, pp: 207-223.
- 27. Traill, L.W. and Bigalke, R.C., 2001.** Presence-only habitat suitability model for large grazing African ungulates and its utility for wildlife management. PhD Thesis. Conservation Ecology Department, University of Stellenbosch. 89 p.
- 28. Treves, A.; Jurewicz, R.R.; Naughton-Treves, L.; Rose, R.A.; Willging, R.C. and Wydeven, A.P., ۲۰۰۲.** Wolf depredation on domestic animals: control and compensation in Wisconsin. *Wildlife Society Bulletin*. Vol. 29, pp: 231-241.
- 29. Vantoor, M.L.; Jaberg, C. and Safi, K., ۲۰۱۱.** Integrating sex-specific habitat use for conservation using habitat suitability models. *Animal Conservation*. Vol. 14, pp: 512-520.
- 30. Whiting, J.C.; Flinders, J.T. and Ogborn, G.L., 2001.** GIS Winter and Lambing Range Habitat Models for Reintroducing Bighorn Sheep in North Central Utah. *Biological conservation*. Vol. 138, pp: 207-223.
- 31. Wilting, A.; Cord, A.; Hearn, A.J.; Hesse, D.; Mohamed, A.; Traeholdt, C.; Cheyne, S.M.; Sunarto, S.; Jayasilan, M.A.; Ross, J.; Shapiro, A.C.; Sebastian, A.; Dech, S.; Sanderson, C.; Sanderson, J.; Duckworth, J.W. and Hofer, H., ۲۰۱۰.** Modelling the species distribution of flat-headed cats (*Prionailurus planiceps*), an endangered south-east Asian small felid. *Plos One*. Vol. 5, No. 3, pp: 9612-9622.
- 147-186.**
- 15. Hoffman, J.D.; Narumalani, S.; Mishra, D.R.; Merani, P. and Wilson, R.G., ۲۰۰۸.** Predicting potential occurrence and spread of invasive plant species along the North Platte River, Nebraska. *Invasive Plant Science and Management*. Vol. 1, No. 4, pp: 359-367.
- 16. Kermani Alghoreishi, Z., 2002.** Determination of ecological requirement of *Ovis orientalis* in Khojir & Sorkhe Hesar. M.S. Thesis. Department of Natural Resources, Tehran University. 123 p.
- 17. Leung, B.; Lodge, D.M.; Finnoff, D.; Shogren, J.F.; Lewis, M.A. and Lamberti, G., ۲۰۰۲.** An ounce of prevention or a pound of cure: bioeconomic risk analysis of invasive species. *The Royal Society*. pp: ۲۴۷-۲۴۱۳.
- 18. Levins, R., 1966.** The strategy of model building in population ecology. *American Scientist*. Vol. 421, pp: 421-431.
- 19. Mack, E.L.; Firbank, L.G.; Bellary, P.E.; Insley, S.A.H. and Veitch, N., 1997.** The comparison of remotely sensed and ground-based habitat area data using species-area models. *Applied ecology*. Vol. 34, pp: 1222-1228.
- 20. Maleki Najafabadi, S., 2008.** Determination of habitat parameters of *Ovis orientalis* Ispahanica by GIS. M.S. Thesis. Isfahan University of Technology. 98 p.
- 21. Naturalium, R., ۲۰۰۴.** The impact of habitat fragmentation by anthropogenic infrastructures on wolves (*Canis lupus*). PhD Thesis. Biology and Biotechnology group. Ruhr-University of Bochum. ۱۱۰ p.
- 22. Omidi, M.; Kaboli, M.; Karami, M.; Salman Mahini, A. and Hasanzadeh Kiabi, B., 2010.** Habitat suitability modeling of *Panthera pardus saxicolor* by ENFA in Kolaghazi. *Journal of environment sience and technology*. Vol. 12, No. 1, PP: 137-148.
- 23. Phillips, S.J.; Anderson, R.P. and Schapire, R.E., ۲۰۰۶.** Maximum entropy modeling of species geographic distributions. *Ecological Modelling*. Vol. 190, pp: 259-231.
- 24. Salman Mahini, A., 1995.** Touran Habitat Assesment. M.S. Thesis. Department of Natural Resources, Tehran University. 113 p.
- 25. Thorn, J.S.; Nijman, V.; Smith, D. and Nekaris, K.A.I., ۲۰۰۹.** Ecological niche modeling as a technique for assessing threats and setting conservation priorities for Asian slow lorises (Primates: *Nycticebus*). *Diversity Distribution*. Vol. 15, pp: 289-298.
- 26. Titeux,N.; Dufrene, M.; Radoux, J.; Hirzel,**